

Només volem el que és nostre, res més

written by José Maria Clavero | 10 de març de 2017

Els polítics espanyols, els mitjans unionistes, els tertulians i altra gent parlen i parlen i parlen de la unitat d'Espanya i de la seva indissolubilitat. Han parlat tant i han insistit una i altra vegada en el mateix que molta gent creu que la Constitució Espanyola es més sagrada que la Bíblia. He parlat amb gent que voldria ser independent però tenen por, molta por. És la mateixa por que la gent de l'Edat Mitjana tenia a l'infern. Els unionistes, fins aquí, s'han sortit amb la seva.

Sembla que els falsos predicadors arriben a l'article dos de la Constitució del 78 i no poden anar més enllà de "la indisoluble unidad de la Nación española, patria común e indivisible de todos los españoles". Bé, sí. Són selectius, donen un salt i arriben, de cop, als articles 8 i 155. El primer garanteix la integritat d'Espanya mitjançant les forces armades. El segon determina la forma d'obligar una comunitat a complir els dictats del govern estatal. Ja en tenen prou per a la seva auto-satisfacció i fer creure als seus votants i a la resta que no hi ha res més.

Malgrat aquesta lectura esbiaixada, hi ha articles relacionats amb el dret dels pobles a la lliure determinació. Només cal anar a l'article 96.1 que diu:

"Los tratados internacionales válidamente celebrados, una vez publicados oficialmente en España, formarán parte del ordenamiento interno."

Entre d'altres pactes i tractats internacionals signats per Espanya, n'hi ha un la lectura del qual resulta molt significativa. És el *Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos*, signat per Espanya i publicat al BOE (30-4-77). Anem a veure què ens diu.

“Artículo 1

1 Todos los pueblos tienen el derecho de libre determinación. En virtud de este derecho establecen libremente su condición política y proveen asimismo a su desarrollo económico, social y cultural.

2 Para el logro de sus fines, todos los pueblos pueden disponer libremente de sus riquezas y recursos naturales ...

3 Los Estados Partes en el presente Pacto, ... promoverán el ejercicio del derecho de libre determinación, y respetarán este derecho de conformidad con las disposiciones de la Carta de las Naciones Unidas.”

Que un tractat internacional pugui entrar en contradicció amb la Constitució Espanyola també estava previst. En concret, a l'article 95.1. I què diu?

“Artículo 95.1 La celebración de un tratado internacional que contenga estipulaciones contrarias a la Constitución exigirá la previa revisión constitucional.”

El Pacte refereix al dret de lliure determinació als pobles. El unionistes podrien argumentar, en contra de tot això, que la gent de Catalunya no formem un poble. No ens queda altra sortida que llegir l'Estatut vigent de Catalunya on, diverses vegades, es parla del poble de Catalunya. Per tant, aquest argument tampoc no és vàlid.

Finalment, només ens queda recordar que la legislació internacional està, i així ha de ser, per sobre de les legislacions nacionals. I, en aquest cas, per sobre de la Constitució Espanyola, malgrat haver estat votada en referèndum, i malgrat no els agradi als integrants del govern de l'Estat i a altres unionistes. Després de tot això, ningú no ha de tenir por de res i l'amenaça de la indissolubilitat d'Espanya queda desautoritzada.

Per acabar, és de suposar que la Llei de Transitorietat Jurídica, ja preparada i que poca gent coneix ara per ara, es

basa en la legislació internacional per fer valer els drets de les persones que vivim a Catalunya. Serà, doncs, una Llei amb bases jurídiques sòlides i amb tot el respecte a les lleis internacionals. Per tant, reclamem i exigim l'aplicació de la legislació internacional i no volem sentir a parlar de la constitució espanyola, no ens afecta gens ni mica en el full de ruta i en el referèndum previst.

Qualsevol altra cosa és "dar gato por liebre" com es diu en castellà.